

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (23/6/2013)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Πράξ. β', 1 – 11. Ευαγγέλιο: Ιωάν. ζ', 37 – 52 & η', 12

Αγαθωσύνη, Πραότητα, Εγκράτεια

Κατά την σημερινή Κυριακή της Πεντηκοστής, αγαπητοί μου αδελφοί, η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει την γενέθλια ημέρα Της. Τιμά την ευλογημένη και ιστορική εκείνη ώρα και στιγμή, κατά την οποία το Πνεύμα το Άγιο, *το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών*, κατέρχεται, εν είδει πυρίνων γλωσσών, επί των Αγίων Αποστόλων και τους καθιστά, από απλούς, φοβισμένους και τρομοκρατημένους ψαράδες, σε λέοντες της πίστεως και διαπρύσιους κήρυκες του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Αυτή την ημέρα η Εκκλησία μας συγκροτείται ως πνευματικός θεσμός μέσα στον κόσμο, με την δύναμη και τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, που λαμβάνουμε, πλέον, τα μέλη Της, διά του Ιερού Μυστηρίου του Βαπτίσματος. Είναι η εορτή αυτή αφορμή να προσεγγίσουμε το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος μέσα από τους καρπούς Του, που εκχέονται αφειδώς στον κόσμο και στην ιστορία και μπορεί να βιώσει κανείς αυθεντικά μόνον εντός της Εκκλησίας. Τους καρπούς αυτούς παραθέτει ο Απόστολος Παύλος στην προς Γαλάτας επιστολή του: «είναι η χαρά, η αγάπη, η ειρήνη, η μακροθυμία, η χρηστοθήεια, η αγαθωσύνη, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια»¹

Έχοντας προ ετών ομιλήσει για την αγάπη, την ειρήνη και την πίστη², θα αναλύσουμε σήμερα άλλους τρεις Αγιοπνευματικούς καρπούς, μέσα από τους οποίους θα γνωρίσουμε τις ενέργειες του Παρακλήτου στη ζωή μας· την μακροθυμία, την χρηστότητα και την αγαθωσύνη.

Η μακροθυμία από μόνη της δεν υφίσταται, αλλά είναι προϊόν και συνέπεια της αγάπης, μέτρο της οποίας είναι ακριβώς το ότι δεν έχει μέτρο, δεν έχει τέλος. Η μακροθυμία αναδέχεται τα λάθη των άλλων, μετατρέπει τον άνθρωπο σε πρόσωπο υπομονής και καρτερίας, φέρνει διαρκώς στο προσκήνιο των ενεργειών και των επιλογών την δική του ατέλεια και ανεπάρκεια, που, με τη σειρά της, έχει ανάγκη από την ανοχή και τη συγγνώμη των άλλων. Η μακροθυμία είναι έργο και εικόνα της Σταυρωμένης αγάπης του Χριστού, που μπόρεσε να συγχωρήσει και ν' αμνηστεύσει τους σταυρωτές της.

¹ Γαλ. 5, 22-23

² βλ. κήρυγμα Κυριακής της Πεντηκοστής 12/6/2011

Άμεσα συνδεδεμένη με τον την μακροθυμία είναι η **χρηστότητα**, που υπερβαίνει τη μακροθυμία στο γεγονός ότι καθιστά τον άνθρωπο αγαπητικό και ανεκτικό απέναντι σ' εκείνον που τον έχει βλάψει και τον έχει πικράνει. Εισάγει δηλ. ένα τρόπο ζωής, κατά πολύ ανώτερο από τον συνηθισμένο που μάς θέλει καλούς σ' εκείνους που είναι καλοί μαζί μας και αγαπητικούς σ' εκείνους που μάς αγαπούν. Αλλά αυτός είναι ο εύκολος δρόμος, τον οποίο δε χρειάζεται να είναι κανείς Χριστιανός για να βαδίσει. Ο δρόμος της Χρηστότητας «θέλει πλήρη και τελεία μεταμόρφωση της καρδιάς. Θέλει τελείαν απαλλαγήν από τον εγωισμό μας. Ο εγωισμός είναι μεγάλο εμπόδιο στο να δείχνουμε χρηστότητα. Γιατί μάς κάνει ν' αντιδρούμε για την κακή στάση του άλλου απέναντι μας. Και εξεγείρει εντός μας την τάσιν της εκδικήσεως και του μίσους»³

Ο επόμενος καρπός, η **αγαθωσύνη**, είναι το υπόδειγμα της έμπρακτης αγάπης προς κάθε άνθρωπο ο οποίος έχει ανάγκη βοήθειας, ενίσχυσης και προστασίας. Είναι αυτός που εμπνέει και οριοθετεί το έργο της Εκκλησίας στο χώρο της κοινωνικής μέριμνας και φιλανθρωπίας, ένα χώρο όπου η Εκκλησία λειτουργεί ως μάνα που αφουγκράζεται τους πόνους και κοπιάζει για ν' απαλύνει το δράμα των παιδιών της. Το έργο αυτό καταξιώνεται κυρίως στην εποχή μας, μια εποχή ανάλγητη και απάνθρωπη, όπου οι σχέσεις των ανθρώπων χαρακτηρίζονται από το συμφέρον και τις συγκυρίες της στιγμής. Και σ' αυτή την εποχή η Εκκλησία μας ανοίγει την αγκαλιά της αγάπης της προς όλους, ανεξαρτήτως φυλής, καταγωγής, εθνικότητας και θρησκεύματος και πράττει το αγαθό, αναγνωρίζοντας στο πρόσωπο το κάθε πάσχοντος αδελφού την εικόνα του ίδιου του Θεού. «Η αγαθωσύνη, ως καρπός του Αγίου Πνεύματος, δίνεται «δωρεάν», αρκεί να δείξουμε στον Δωρεοδότη Κύριο την καλή μας διάθεση και την επιθυμία να τον αποκτήσουμε. Εν τέλει, μπορούμε να πούμε πως η αγαθωσύνη δεν εξαρτάται τόσο από το αν έχουμε ή δεν έχουμε γεμάτη την αποθήκη ή το πορτοφόλι, όσο από το αν έχουμε ή δεν έχουμε γεμάτη την καρδιά μας. Η άδεια καρδιά είναι η χειρότερη φτώχεια, ακόμη κι αν είμαστε υλικά πάμπλουτοι. Η άδεια καρδιά είναι ικανή να μάς καταντήσσει φτωχούς αιωνίως...»⁴

Ας πλουτίσουμε την ψυχή μας, αδελφοί μου, με την μακροθυμία, την χρηστότητα και την αγαθωσύνη, τους καρπούς εκείνους του Παναγίου Πνεύματος που μπορούν να μάς καταστήσουν αληθινά φιλόθεους και πραγματικά φιλάνθρωπους. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

³ Καλλίνικος, Μητροπολίτης πρ. Πειραιώς, «Οι καρποί του Πνεύματος», σελ. 40

⁴ Ιγνάτιος, Μητροπολίτης Δημητριάδος, «Ημεροδείκτης Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος 2013», σελ. 5